

[Mimi Jakobsen]

også blev ført frem i dette ting, fik udvist en vis, nok så omtalt, mexikaner. Det kunne være ét eksempel. Et andet eksempel kunne være, at der var en, der var så uheldig, at han kom til at sprænge sig selv i luften først. Der er naturligvis tilløb til det. Men jeg vil gerne høre, hvad der er årsagen til, at vi ikke har haft en terroristsag. Vil hr. Wilhjelm benægte, at der har været tilløb til det? Vil hr. Wilhjelm virkelig fastholde, at der ikke har været skygge af anledning? Det vil jeg gerne bede om et svar på.

Jeg skal ikke gøre dette længere. Jeg kan allerede nu sige, at vi fra CDs side kan stemme for den konservative dagsorden og i øvrigt takke ministeren for redegørelsen – det har jeg gjort. Jeg havde gerne set et par udtalelser om politiets lønmæssige forhold, når vi nu var inde på alle disse tal, men det kan jo være, ministeren vil komme tilbage til det.

Ebba Strange (SF):

Når vi fra SFs side prøver at analysere politiets placering i vores nuværende samfund, står det temmelig klart for os, at politiet er den centrale del af statsmagtens interne ordensmagt, og det vil sige, at politiets hovedopgave på baggrund af denne definition bliver at beskytte det bestående samfund mod mennesker, der enten er kritiske over for det, eller som har svært ved at indordne sig under det.

Denne definition og denne beskrivelse af politiets placering er i modsætning til den borgerlige politiideologi, som er kommet til udtryk her i dag fra de borgerlige ordføreres side og fra justitsministerens side, hvor politiet er blevet beskrevet som et service- og forvaltningsorgan uden politisk og selvstændig magt, som et neutralt instrument, der garanterer retssikkerhed og varetager alle borgernes interesser. På denne baggrund bliver vores definition også en modsætning til en del danske borgeres opfattelse af, at politiet er til for at beskytte dem.

Den oplevelse er imidlertid ved at forsvinde i en stor del af befolkningen, fordi forholdet mellem de enkelte betjente og de enkelte befolkningsmedlemmer er blevet fjernere, og derfor får vi så mange klager over, at der er for få betjente på gaderne, og at politiet ikke kommer, når man ringer efter det, og derfra kommer bl. a. kravet om en øget politistyrke.

På baggrund af denne beskrivelse kan SF naturligvis heller ikke stemme for det af hr. Hagen Hagensen fremsatte dagsordensforslag, fordi vi mener, at politiet løser de opgaver, de er blevet sat til af den politiske magt, og at den fare, de udsætter deres liv og helbred for, i realiteten er til større risiko for andre end for politiet selv.

Vi betragter i SF Danmark som et klasse-samfund, og det er på den baggrund, vi ser, at politiets fleste aktiviteter er rettet mod mennesker, der tilhører arbejderklassen og andre undertrykte grupper. På denne baggrund anser vi ikke øget politiaktivitet for at være et hensigtsmæssigt middel til at løse de konflikter, der findes i samfundet. Vi mener, at sociale og arbejdsmæssige problemer skal løses gennem udvidelse af demokratiske rettigheder og fundamentale politisk-økonomiske ændringer. Derfor beskæftiger vi os med politiet og ordensmagten som et system, der fungerer i samfundssystemet med dets egne indre regler, og vi deltager i debatten med det formål at påvirke politiets metoder og arbejdsområder i en retning, der kan modvirke tendenserne mod øget voldelig aktivitet rettet især mod lønarbejdere og socialt dårligt stillede.

I SF lægger vi ikke vægt på massemediernes skandale- og sensationsprægede fremstilling af enkeltsager, de kan være undtagelsestilfælde, men vi lægger vægt på at få et samlet billede, der kan klarlægge, hvad der faktisk sker inden for ordensmagten, og hvorfor dette sker; på denne baggrund kan man så prøve at påvirke udviklingen. Herunder lægger vi vægt på at følge de udviklingstendenser, der viser sig i vore nabolande, da de ofte på et senere tidspunkt viser sig at slå igennem i Danmark. Det gælder ikke mindst vore nærmeste naboer: Vesttyskland og Sverige.

Selv om der er internationale forskelle, ved vi, at der foregår et intenst samarbejde ikke mindst mellem EF-landene og i forbindelse med de militære organisationer inden for NATO. Dette samarbejde er blevet forstærket gennem vedtagelsen af terroristkonventionen her i dette ting sidste år. Vi har senest fået det beskrevet i et svar i folketingets retsudvalg, hvor justitsministeren har peget på 6 underudvalg, der sidder og beskæftiger sig med forskellige politimæssige områder inden for EF-landene.